

Kammarrätten

Tillämpning av förordningen om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten.

10. Ett byggnadsaktiebolag hade för avsikt att i anslutning till ny och pågående bostadsbebyggelse — sammanlagt ungefär 500 lägenheter — låta uppföra en centrumanläggning omfattande en större livsmedelshall, postkontor, bibliotek, fritidslokaler och provisoriska skolsalar. Bolaget anförde att anläggningen utgjorde ett komplement till ny bostadsbebyggelse då redan befintliga butiker var avvägda till den tidigare bostadsbebyggelsen och inte tillfredsställande kunde betjäna familjer som flyttade in i nya lägenheter.

LS fann att den projekterade byggnaden till huvudsaklig del skulle inrymma butiks- och kontorslokaler, samlingslokaler och nöjeslokaler samt att den omständigheten att lokalerna var avsedda som ett komplement till ny bostadsbebyggelse inte innebar att ifrågasättande typ av anläggning skulle undantas från investeringsavgift.

KR: ej ändring. (KR:s utslag den 4/7 1967).

11. Ett AB hade för avsikt att uppföra en byggnad, som skulle innehålla kontors- och garagelokaler för posten till en volym av 7.950 kbm och bostadslägenheter till en volym av 3.300 kbm.

LS förklarade byggnadsarbetet avgiftsbelagt då byggnaden till huvudsaklig del skulle inrymma kontors- och garagelokaler för posten.

KR: ej ändring. (KR:s utslag den 4/7 1967).

12. Ett AB planerade att uppföra en byggnad som skulle innehålla 67 pensio-närslägenheter med en total lägenhetsyta av 3.000 kvm, 2 livsmedelshallar, bankkontor och postkontor med en sammanlagd lokalyta om 2.380 kvm samt garage för 65 bilar om 1.630 kvm.

LS förklarade, att investeringsavgift skulle utgå för byggnadsarbetet.

Hos KR yrkade bolaget, att byggnadsarbetet skulle förklaras inte komma att avgiftsbeläggas.

Arbetsmarknadsstyrelsen anförde i utlåtande. Av handlingarna i målet framgår att volymen av affärs- och kontorslokaler inte överstiger 50 proc. av den totala byggnadsvolymen, garagedelen oräknad. Omfattningen av de oprioriterade lokalerna utgör inte skäl att kräva igångsättningstillstånd för byggnaden. Då antalet garageplatser är mindre än antalet bostadslägenheter, kan enligt styrelsens mening inte någon del av garaget betraktas som oprioriterad. Med hänsyn till vad sålunda anförts finner styrelsen dyl. tillstånd ej fordras för projektet.

I sitt utslag yttrade KR. KR finner, att byggnadsprojektet till huvudsaklig del avser uppförande av bostadslägenheter med tillhörande garage samt att byggnaderna förty icke tillhör de objekt, för vilkas uppförande investeringsavgift skall utgå. På grund härav förklarar KR, att bolaget ej är skyldigt erlägga investeringsavgift. (KR:s utslag den 25/8 1967).

13. Verkstadsägaren S. drev i hyrda lokaler en rörelse, som omfattade repa-

ration av traktorer, skördetröskor, andra lantbruksmaskiner och bilar. Han avsåg att uppföra en verkstads- och servicebyggnad med en golvyta av ungefär 264 kvm. Enligt länsarbetsnämnden och arbetsmarknadsstyrelsen skulle igångsättningstillstånd fordras för byggnadsprojektet.

LS förklarade att investeringsavgift skulle utgå för byggnadsarbetet.

Hos KR upplyste S, att trakten var en utpräglad jordbruksbygd som krävde behov av en serviceverkstad.

KR lämnade S:s talan utan bifall, då byggnadsarbetet avsåg uppförande av reparationsverkstad för motordrivna fordon, huvudsakligen traktorer och bilar, samt investeringsavgift skulle erläggas för sådana byggnadsarbeten. (KR:s utslag den 20/7 1967.)

14. En stiftelse höll på att färdigställa två hus (A och B) omfattande sammanlagt 33 bostadslägenheter. Vidare planerade stiftelsen att uppföra dels ett hus (C) som skulle inrymma två invalidbostäder, mottagningslokaler för sjuksköterska och en mindre försäljningslokal med anslutande serveringslokal, dels ett hus (D) som skulle innehålla lokaler för post, bank, apotek och arbetsförmedling. Husen A—D skulle ha gemensam värmecentral, som var projekterad för ytterligare ett hundratal lägenheter. Avsikten var att gemensamt statsbelåna de fyra husen.

Hos LS anhöll stiftelsen om besked, huruvida investeringsavgift skulle erläggas för byggnation av husen C och D.

LS förklarade att arbetet skulle avgiftsbeläggas då byggnadsarbetet borde bedömas som ett byggnadsarbete under gemensam entreprenad och detta arbete

till övervägande delen fick anses avse sådana ändamål, som enligt förordningen är avgiftsbelagda.

Hos KR yrkade stiftelsen att byggnadsarbetet beträffande huset C inte skulle avgiftsbeläggas. Husen C och D var nämligen inte beroende av varandra utan kunde byggas i olika etapper.

KR yttrade: Av handlingarna framgår att byggnaden C till huvudsaklig del är avsedd att inrymma bostadslägenheter och lokaler för sjuk- och hälsovård. Denna byggnad tillhör förty icke de objekt, för vilkas uppförande investeringsavgift skall utgå. I målet har vidare icke annat påståtts än att huset D skall hänföras till sådan byggnad, för vars uppförande investeringsavgift skall utgå. Det förhållandet att de båda nyssnämnda byggnaderna är avsedda och kan komma att uppföras samtidigt i en gemensam entreprenad finner KR icke böra medföra att byggnadsarbetet avseende huset C, skall avgiftsbeläggas. På grund härav förklarar KR, att stiftelsen icke är skyldig erlägga investeringsavgift för byggnadsarbetet beträffande byggnaden C. (KR:s utslag den 20/7 1967.)

15. Uppförandet av en byggnad för kommunalt ändamål hade planerats år 1964. På grund av finansiella hinder skulle uppförandet företas i två etapper. Igångsättningstillstånd för första etappen hade meddelats 1965. Ansökan om sådant tillstånd beträffande fortsatta byggnadsarbetet hade ingivits i april 1967. Hela byggnationen hade utlämnats till samlad entreprenad.

LS fann det fortsatta byggnadsarbetet vara avgiftsbelagt.

Arbetsmarknadsstyrelsen som betraktade uppförandet av byggnaden som ett enda byggnadsobjekt, anförde bl. a.

Uppdelningen av byggnadsobjekt i etapper kan göras från skilda utgångspunkter. Ett kriterium på ett etappbygge bör dock vara att det uppdelas så, att varje etapp kan fungera som en självständig enhet utan att speciella byggnadstekniska anordningar behöver göras. I fråga om förevarande byggnadsobjekt synes detta inte vara fallet. Länsarbetsnämnden har, när den meddelat tillstånd för nu pågående byggnadsarbete, haft att taga ställning endast till då föreliggande ansökan om igångsättningstillstånd. Det är att förmoda att, om igångsättningstillstånd från början sökts för hela objektet, sådant då skulle ha meddelats.

KR fann på grundval av utredningen att byggnadens uppförande — oavsett att byggnationen skedde i två etapper — var att anse såsom ett enda byggnadsarbete. På grund härav och då arbetet igångsatts före den 1/3 1967 förklarade KR, att investeringsavgift inte skulle erläggas. (KR:s utslag den 10/8 1967).

16. Ett bankföretag hade låtit riva en byggnad innehållande bl. a. ett antal butiker och istället låtit uppföra en byggnad för att bereda banken nya lokaler. Under byggnadsarbetet, som avslutats i maj 1967, hade butiksinnehavarna disponerat en provisorisk barack. Banken hade tidigare varit inrymd i en grannfastighet. Sedan den nya byggnaden färdigställdes hade banken påbörjat ombyggnad av de gamla banklokalerna till affärslokaler, vilka skulle användas av butiksinnehavarna.

Banken, som uppgav att ombyggnaden från början ingått i bankens investeringsplaner, ansåg ny- och ombyggnaden bära betraktas som ett enda investeringsobjekt, för vilket arbetena igångsatts före den 1/3 1967. Vidare upplyste banken

att tillstånd från bankinspektionen samtidigt erhållits för ny- och ombyggnaden.

LS fann ombyggnadsarbetena avgiftsbelagda.

Arbetsmarknadsstyrelsen ansåg att byggnadsarbetena i de båda fastigheterna omfattade två objekt. Även om de bägge objekten ingick i en och samma banks investeringar, var detta samband inte tillräckligt. För att ett byggnadsarbete skulle anses omfatta endast ett objekt förutsattes att det mellan de i objektet ingående byggnadsdelarna existerade även ett funktionellt samband.

KR lämnade bankens talan utan bifall, enär ombyggnadsarbetet — trots dess samband med bankens före den 1/3 igångsatta nybyggnadsarbete — var att anse såsom ett särskilt byggnadsarbete och ombyggnadsarbetet avsåg sådant hus, som helt eller till huvudsaklig del inrymde butiks-, kontors- eller banklokaler och för vars uppförande investeringsavgift enl. förordningen skulle erläggas. (KR:s utslag den 10/8 1967).

17. En golfklubb hade börjat anlägga en golfbana 1961. Den första etappen — omfattande 9 hål — hade färdigställts 1965. Redan 1963 hade arbetena påbörjats för återstående del av banan, ytterligare 9 hål. Røjning och terrasseringsarbeten hade pågått 1965—1966. Av 40 ha återstod såningsarbeten för endast 4 ha. Arbetena hade utförts av medlemmar och anställd personal. Återstående arbeten — sådd, røjningsarbeten och anläggning av utslagsplatser — beräknades slutförda under hösten 1967.

KR ansåg klubben inte skyldig att erlägga investeringsavgift för färdigställdheten då av utredningen framgick att byggnadsarbetet igångsatts före den 1/3 1967. (KR:s utslag den 17/8 1967.)

Brandskadeersättning för författares förstörda originalmanuskript — Skattepliktig intäkt eller ej?

Vid beräkning av skriftställare V:s inkomst av tjänst hade TN år 1965 till beskattning upptagit 9.000 kr, utgörande brandskadeersättning för originalmanuskript till 14 romaner och novellsamlingar som blivit förstörda vid brand i V:s hem. Hos PN yrkade V att inte beskattas för beloppet. Han uppgav att manuskripten utgjort samlingsobjekt, som sedermera skulle ha överlämnats till hans barn.

TI anförde. Oaktat förlagsrätten till manuskripten redan tidigare överlåtits, hänförde sig ersättningsbeloppet till produkter i den litterära verksamheten. Såsom yrkesmässig var denna i skattehänseende att rubricera såsom rörelse, varför beloppet utgjorde skattepliktig inkomst.

PN, som hänförde den litterära verksamheten till förvärvskällan rörelse, förklarade att brandskadeersättningen för de förstörda manuskripten inte utgjorde skattepliktig intäkt.

Hos KR yrkade TI höjning av inkomsten av rörelse med 9.000 kr.

I sitt utslag lämnade KR TI:s talan utan bifall samt anförde. Av handlingarna i målet kan icke anses framgå att försäkringsbeloppet utbetalts till V såsom ersättning för förlust av någon påräknelig skattepliktig intäkt eller för någon avdragsgill omkostnad i hans verksamhet att yrkesmässigt avyttra eller på annat sätt ekonomiskt nyttiggöra alster av sitt författarskap. Ersättningen kan därför icke på angiven grund hänföras till för V skattepliktig intäkt av rörelse. (KR:s utslag den 21/2 1967).